

[Udenrigsministeren]

være med det. Ja, selvfølgelig gør vi det svært for de andre, der ikke får mulighed for at samarbejde med os, og det er da lige præcis derfor, vi nu oplever EFTA-landenes ønsker om enten at blive medlemmer eller få en nærmere form for tilknytning.

Det billede, jeg kan se for mig af den fremtidige udvikling, er et Europa, hvor vi som kernen har et EF med samarbejde på stadig flere områder, en stadig stærkere placering i verdenspolitikken og verdensøkonomien, men samtidig en kerne, der er åben over for at optage nye medlemmer, der opfylder medlemsbetingelserne, og som selv er rede til at gå fuldt og helt ind i EF. De, der ikke er rede til det, men som i øvrigt er i området, må så få forskellige andre former for tilknytningsforhold til EF som det, vi for øjeblikket forhandler med EFTA om. Andre igen kan ligge lidt længere ude i dette cirkelbillede, som der arbejdes med i Europa-debatten for øjeblikket. Det tror jeg der er perspektiv i, og jeg har fornemmet på mine kontakter med reformlandene i Østeuropa, at de er meget ivrige efter at dyrke denne tankegang.

Jeg hørte noget, som var overraskende at høre. En ungarsk præsidentkandidat sagde i forgårs, at han forestiller sig, at man efter en periode med en stadig tættere tilknytning til EFTA så en dag kan opnå et fuldt medlemskab af EF. Det er i virkeligheden et meget spændende og positivt perspektiv at iagttage, og det er et perspektiv, der netop forudsætter, at vi bevarer dynamikken i EF-samarbejdet, at vi fortsætter med at være den dynamo, som trækker andre med sig og holder en europæisk udvikling i gang.

Derfor er jeg dybt, dybt uenig i det synspunkt, hr. Ivar Nørgaard har, at vi skal sætte farten ned for ikke at risikere, at ikke alle er med lige fra starten. Nej, vi skal søreme sætte farten op for at sørge for, at Europa fortsætter med at udvikle sig i rigtig retning.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Som bekendt har vi taget initiativet til en grundig debat om EF's politik, inden mødet med statsministeren nu skal finde sted, det europæiske rådsmøde, så dér får vi mulighed for at gå noget dybere i de sager.

Men jeg mener, at udenrigsministeren har misforstået denne cirkelmodel, som diskuteres

i øjeblikket, med den indre, den mellemste og den yderste cirkel, som ministeren også refererede til til sidst, idet Ungarn under ingen omstændigheder ville have denne mulighed. Med den grundlov, de opbygger i øjeblikket, vil de udelukke sig selv fra at blive medlem med de unionsideer og -tanker, som udenrigsministeren ser som det, man skal bevæge sig hastigt frem imod.

Det ville faktisk være næsten ironisk, hvis Ungarn nu kæmpede sig til at få denne nye grundlov og så 10 år efter skulle ophæve den. Det tror jeg er en ganske utænkelig tanke, ligesom det formentlig vil være overordentlig svært bare med vores egen grundlov at gå så langt, som unionstankerne nu går. Derfor tror jeg, at den fart, som udenrigsministeren taler om, i hvert fald bør dæmpes, hvis det er det mål, udenrigsministeren har.

Hvis det er noget med økonomi og alene økonomi, er vi tilhængere af, at man fortsætter et tættere samarbejde.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Jeg ved, at vi er ved de korte bemærkninger, men alligevel kan jeg ikke holde mig fra at blande mig i denne debat, for jeg synes, denne del af den er yderst interessant.

Det virker nok paradoksalt på mange mennesker, at vi på den ene side ser en disintegrationsproces i den østlige del af vort kontinent, hvor folk og mindretal og nationer prøver at komme ud af deres form for fællesskab. Det gælder også i Sovjetunionen; det er jo en union.

Der er mange, der har spurgt i en vesteuropæisk sammenhæng, hvad vi mener med ordet union. Sovjetunionen er en union, det er klart. Og nu ser vi republikker, der ønsker at komme ud derfra.

Samtidig ser vi en integrationsproces, der bliver snævrere og snævrere i vores del af kontinentet. Hvordan kan det dog være? Jo, for mig er der en ganske god sammenhæng: at den integrationsproces, vi deltager i, tøvende og skeptisk og med nogen modstand også hos nogle, dog immervæk er noget, som har en folkelig opbakning. Det kan godt være, at der er nogle, der ikke mener, at det er den rigtige vej at gå. Men vi har dog overholdt vores grundlovsbestemmelser i Danmark. Vi har haft folkeafstemning